PARLEMENT BRUXELLOIS
BRUSSELS PARLEMENT

B-89/1 – 2026/2027

GEWONE ZITTING 2026-2027

18 NOVEMBER 2026

VERENIGDE VERGADERING VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

ertoe strekkende de bevriezing van de procedure tot uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering voor mantelzorgers te verlengen en een beschermend sociaal statuut in te voeren

(ingediend door mevrouw Farida TAHAR (FR), de heer Kalvin SOIRESSE NJALL (FR), mevrouw Zakia KHATTABI (FR), de heer Alain MARON (FR), mevrouw Margaux DE RÉ (FR), de heer Matteo SEGERS (FR) en mevrouw Barbara TRACHTE (FR))

SESSION ORDINAIRE 2026-2027

18 NOVEMBRE 2026

ASSEMBLÉE RÉUNIE DE LA COMMISSION COMMUNAUTAIRE COMMUNE

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

visant à la prolongation du gel de la procédure d'exclusion du droit aux allocations de chômage pour les aidants proches et à la création d'un statut social protecteur

(déposée par Mme Farida TAHAR (FR), M. Kalvin SOIRESSE NJALL (FR), Mme Zakia KHATTABI (FR), M. Alain MARON (FR), Mme Margaux DE RÉ (FR), M. Matteo SEGERS (FR) et Mme Barbara TRACHTE (FR))

Samenvatting*

Dit voorstel van resolutie bevat het verzoek aan het Verenigd College om er bij de federale regering voor te pleiten om de werkloosheidsuitkeringen voor mantelzorgers te behouden en een beschermend sociaal statuut in te voeren. Het stuurt aan op een volledige sociale dekking, pensioenrechten en toeleiding naar werk. Het schuift ook naar voren om interfederaal overleg op te starten en een Brussels actieplan op te stellen waaraan bepaalde middelen worden gekoppeld.

* Samenvatting opgesteld door de diensten van het parlement.

Résumé*

La proposition de résolution demande au Collège réuni de défendre auprès du Gouvernement fédéral le maintien des allocations de chômage des aidants proches et la création d'un statut social protecteur. Elle préconise une couverture sociale complète, des droits à la pension et un accompagnement vers l'emploi. Elle vise également la mise en place d'une concertation interfédérale et d'un plan d'action bruxellois doté de moyens identifiés.

* Résumé établi par les services du Parlement.

Fiche van het dossier: B-89 – 2026/2027

Fiche du dossier: B-89 – 2026/2027

Toelichting

Een mantelzorger is iemand die op regelmatige en niet-professionele basis hulp biedt aan een naaste (verwante, vriend of buur) die door ziekte, een beperking, leeftijd, een ongeval of om een andere reden minder zelfredzaam is. Mensen die die taak op zich nemen, vormen een aparte groep naast de gezondheidswerkers en vrijwilligers. Zij vervullen een vaak essentiële rol, die ingegeven is vanuit een affectieve band en waarbij zij permanente verantwoordelijkheden dragen. Die kunnen onder meer dagelijkse zorgverlening omvatten.

In België onderscheiden we twee vormen van mantelzorg. Laten we die eerst even onder de loep nemen.

Een eerste groep bestaat uit mensen die in het kader van hun arbeidsovereenkomst mantelzorgverlof hebben opgenomen om tijdelijk voor een naaste te kunnen zorgen. Dat tijdelijke verlof wordt geregeld door de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger en door het koninklijk besluit van 16 juni 2020 tot uitvoering van de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger en de toekenning van sociale rechten aan de mantelzorger. De mantelzorger onderbreekt tijdelijk zijn beroepsactiviteit en krijgt een onderbrekingsuitkering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA). De bedoeling is dat de beroepsactiviteit vervolgens hervat wordt. Dat verlof is inmiddels door de federale overheid versoepeld, maar dat verandert niets aan de tijdelijke aard ervan.

Daarnaast zijn er mantelzorgers die door een ernstige beperking, zware ziekte of levensongeval van een naaste structureel en gedurende lange tijd onbeschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Die mensen kunnen de facto niet of slechts in zeer beperkte mate een beroepsactiviteit uitoefenen, omdat ze dagelijks en voortdurend de verantwoordelijkheid dragen om voor iemand anders te zorgen. Zij kunnen dus niet zomaar tijdelijk verlof nemen. Het gaat om een langdurige situatie, die in elk geval langer duurt dan de wettelijk vastgestelde beperking in de tijd, waarvoor men niet zelf gekozen heeft en die niet tijdelijk is en evenmin misbruikt wordt.

Deze toestand is een gevolg van het feit dat de maatschappij impliciet een bepaalde keuze heeft gemaakt. Aangezien er niet voldoende instellingen zijn, zadelt de overheid sommige personen of gezinnen de facto op met de verantwoordelijkheid om zelf voor hun zorgbehoevende naaste te zorgen, ook al gaat het om onontbeerlijke verzorging van lange duur. Mantelzorgers voeren dus eigenlijk taken uit waarvoor de gemeenschap zou moeten instaan, zonder dat zij echter passende sociale bescherming genieten. Dat zorgverstrekkings- en hulpverleningsmodel is inmiddels ingeburgerd en breidt zich nog verder uit. Het is structureel ingebed in de werking van het Belgische zorgsysteem.

Développements

Le rôle d'aidant proche est celui d'une personne qui apporte une aide régulière et non professionnelle à un proche (parent, ami ou voisin) en perte d'autonomie en raison d'une maladie, d'une situation de handicap, de l'âge, d'un accident, etc. Ces personnes se distinguent des professionnels du soin ou des bénévoles. Ce rôle, souvent essentiel, implique un lien affectif et des responsabilités continues, pouvant inclure des soins quotidiens.

Il existe en Belgique deux situations distinctes d'aidant proche qu'il convient de clarifier dès l'abord.

Il existe, d'une part, des personnes qui, dans le cadre d'un contrat de travail, bénéficient d'un congé pour aidant proche afin d'assumer temporairement des responsabilités de soins envers un proche. Ce congé, temporaire, s'inscrit dans le cadre de la reconnaissance organisée par la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche et par l'arrêté royal du 16 juin 2020 portant exécution de la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche et à l'octroi de droits sociaux à l'aidant proche. Il constitue une interruption provisoire de l'activité professionnelle, assortie du bénéfice d'allocations d'interruption versées par l'Office national de l'emploi (ONEM), et exercée avec l'intention de reprendre l'activité professionnelle. Ce congé a, depuis lors, été flexibilisé par l'autorité fédérale, ce qui ne change rien à son caractère temporaire.

Il existe, d'autre part, des aidants proches qui, en raison d'une situation de handicap sévère, d'une maladie grave ou d'un accident de vie affectant un proche, se trouvent en indisponibilité structurelle et durable pour le marché du travail. Ces personnes ne peuvent de facto exercer aucune activité professionnelle, ou seulement de manière très marginale, du fait de leurs responsabilités de soins quotidiennes et continues: cela ne peut donc pas être un congé temporaire. Il s'agit d'une situation durable, qui n'est ni volontaire ni temporaire ni abusive et qui dépasse en tout cas la limitation dans le temps prévue par le cadre légal.

Cette situation résulte d'un choix de société implicite: faute de mise en place d'institutions suffisantes, l'État confie de facto à certaines personnes ou à certaines familles la responsabilité de prendre en charge la dépendance de leurs proches, tout en sachant que cette charge est inévitable et durable. Les aidants proches assurent ainsi une fonction qui devrait relever de la responsabilité collective, sans néanmoins bénéficier d'une protection sociale adéquate. Ce modèle de soins et d'aide existe et s'amplifie en s'insérant structurellement dans le fonctionnement du système de soins en Belgique.

Deze onbezoldigde bijstand en zorg leveren bovendien een bijzonder grote economische bijdrage aan de samenleving, die over heel België wordt geschat op meer dan 15 miljard euro. Er worden immers aanzienlijke kosten voor opname in een instelling vermeden. Deze last rust grotendeels op de schouders van vrouwen, die de overgrote meerderheid van de mantelzorgers uitmaken en daardoor de financiële, professionele en sociale gevolgen van het ontbreken van een statuut volop ondervinden.

Hun zorgzaamheid brengt die mensen echter in een structureel kwetsbare positie. Door hun beroepsactiviteit noodgedwongen stop te zetten of drastisch af te bouwen dreigen ze hun sociale dekking te verliezen, dragen ze minder bij voor hun pensioen en loert een verarming van hun gezin om de hoek. Het Belgische sociale beschermingsstelsel biedt in zijn huidige vorm onvoldoende bescherming in dergelijke situaties. Deze kwetsbare situatie wordt vandaag nog verergerd door de federale pensioenhervorming, die de inaanmerkingneming van gelijkgestelde periodes van werkloosheid voor de berekening van het pensioen begrenst, zonder uitzondering voor mantelzorgers die bij gebrek aan een statuut in het werkloosheidsstelsel blijven. Zorgverlof, waaronder het mantelzorgverlof, valt daarbuiten.

Daarom belanden veel mantelzorgers in het werkloosheidsstelsel en zijn ze aangewezen op deze uitkeringen om te overleven.

Aan de toekenning van een werkloosheidsuitkering zijn echter enkele voorwaarden verbonden. Zo moet men beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Dat is voor deze mantelzorgers de facto niet het geval. Sommige werkzoekenden (gemiddeld 305 per maand in 2025 volgens de RVA, onder wie ongeveer 200 vrouwen) kunnen, na onderzoek van hun situatie, in aanmerking komen voor een officiële vrijstelling van beschikbaarheid en een zeer beperkte werkloosheidsuitkering.

Die vrijstelling beschermt hen echter niet tegen het verstrijken van de maximale duur van hun recht op een werkloosheidsuitkering. De tijdelijke bevriezing waartoe in februari 2026 werd beslist, is slechts uitstel van executie.

Daarnaast blijft het wettelijke en administratieve kader ontoereikend om de volledige sociale realiteit van mantelzorg te erkennen. Het fenomeen mantelzorg reikt veel verder dan de 305 personen waarvan hierboven sprake. Volgens de in oktober 2025 gepubliceerde gezondheidsenquête van Sciensano vervult meer dan 13% van de bevolking van 15 jaar en ouder in België een rol als mantelzorger, terwijl in september 2025 slechts 6.838 mantelzorgers in België een erkenning hadden die sociale rechten opleverde (op meer dan 30.000 erkende mantelzorgers). Er is een reële behoefte aan erkenning en ondersteuning via een statuut van mantelzorger dat binnen de sociale zekerheid wordt vastgelegd.

Ce travail non rémunéré d'accompagnement et de soins représente d'ailleurs une contribution économique majeure pour la collectivité, estimée à plus de 15 milliards d'euros à l'échelle belge, permettant d'éviter des coûts considérables d'institutionnalisation. Par ailleurs, cette charge repose très majoritairement sur les femmes, qui constituent la grande majorité des aidants proches et subissent dès lors de plein fouet les conséquences financières, professionnelles et sociales de cette absence de statut.

Or cette prise en charge expose ces personnes à une précarité structurelle. Lorsqu'elles doivent cesser ou réduire drastiquement leur activité professionnelle, elles risquent de perdre leur couverture sociale et de moins cotiser pour leur retraite et exposent ce faisant leur ménage à l'appauvrissement. Le système de protection sociale belge, tel qu'il existe actuellement, n'offre pas de protection adéquate à ces situations. Cette fragilité est aujourd'hui aggravée par la réforme fédérale des pensions, qui plafonne la prise en compte des périodes assimilées de chômage pour le calcul de la pension, sans exception pour les aidants proches maintenus dans le régime du chômage, faute de statut, alors que les congés pour soins, dont le congé pour aidant proche, en sont exclus.

C'est pourquoi de nombreux aidants proches se retrouvent dans le cadre du chômage et recourent à ces allocations pour survivre.

Pourtant, l'octroi d'allocations de chômage repose sur le cumul d'un ensemble de conditions, dont le fait d'être disponible pour le marché de l'emploi, ce qui n'est pas le cas, de facto, de ces aidants proches. Certains demandeurs d'emploi (en moyenne 305 par mois en 2025 selon l'ONEM, dont environ 200 femmes) peuvent bénéficier d'une dispense officielle de disponibilité et d'une allocation de chômage très réduite, après examen de leur situation.

Cette dispense ne les prémunit cependant pas de l'écoulement de la durée maximale de leur droit aux allocations de chômage. Le gel temporaire décidé en février 2026 n'a fait que reporter cette échéance.

À côté de cela, le cadre légal et administratif reste inapproprié pour reconnaître la pleine réalité sociale de l'aidance proche. Le phénomène de l'aidance dépasse largement ces 305 personnes identifiées: selon l'enquête de santé de Sciensano publiée en octobre 2025, plus de 13 % de la population âgée de 15 ans et plus en Belgique assume un rôle d'aidant proche, alors qu'en septembre 2025, seuls 6 838 aidants proches disposaient à l'échelle belge d'une reconnaissance ouvrant des droits sociaux (sur plus de 30 000 aidants proches reconnus). Il y a un véritable enjeu de reconnaissance et de soutien par le biais d'un statut d'aidant proche établi au sein de la sécurité sociale.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is bevoegd voor gezondheid en bijstand aan personen (met inbegrip van het beleid inzake personen met een handicap, ouderen en sociale bijstand) en voor de bicommunautaire aangelegenheden inzake sociale bescherming via Iriscare. De Verenigde Vergadering moet zich dus wel uitspreken over de gevolgen die de federale beslissingen inzake de uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering en de erkenning van een statuut voor mantelzorgers hebben voor de Brusselaars.

De recente hervorming van de werkloosheidsuitkeringen zou dan ook een ideale gelegenheid geweest zijn om een wettelijk statuut en toereikende sociale bescherming voor mantelzorgers in te voeren, met een degelijke vervangingsuitkering, een gewaarborgde ziektekostendekking en erkende pensioenbijdragen.

Bij de hervorming van de werkloosheidsuitkeringen had ook rekening moeten worden gehouden met de realiteit van mantelzorgers en, bij gebrek aan een statuut of in afwachting van de invoering daarvan, had er ter bescherming van de mantelzorgers een uitzondering moeten worden gemaakt op de regels die het recht op een werkloosheidsuitkering beperken. De federale regering heeft er echter voor gekozen om blindelings door te gaan, zonder rekening te houden met deze situatie, en dat ondanks de herhaalde waarschuwingen vanuit de praktijk en het maatschappelijk middenveld.

Onder druk van de verenigingssector (onder meer via een petitie die werd gesteund door een vijftigtal verenigingen, waaronder de Ligue des familles, de vzw Aidants Proches Bruxelles, de vzw Jeunes & Aidants Proches, de Stichting SUSA en de vzw Inclusion), vakbonden en talrijke parlementsleden heeft de federale regering in februari 2026 uiteindelijk beslist om de uitsluiting van mantelzorgers van de werkloosheidsuitkering voor een periode van twaalf maanden te bevriezen, met terugwerking tot 1 januari 2026, op voorwaarde dat een attest van mantelzorger wordt voorgelegd. De betrokken personen ontvangen een forfaitaire uitkering van de RVA van 761 euro per maand (per 1 maart 2026), een bedrag dat aanzienlijk lager ligt dan de armoederisicodrempel. Dit uitstel moest de federale regering in de tussentijd in staat stellen om vorm te geven aan een statuut dat mantelzorgers sociale en financiële rechten verleent.

Dat statuut is er nooit gekomen. Het in juni 2026 voorgestelde federale steunplan zorgt voor een betere informatieverstrekking en administratieve vereenvoudiging en maakt het verlof voor werknemers die mantelzorg verlenen, flexibeler. Het biedt echter geen oplossing voor mantelzorgers die structureel niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Op 10 november 2026 heeft de heer Vandenbroucke, federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, in de commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers aangegeven dat er geen afzonderlijk statuut zou worden ingevoerd. Zonder

Les compétences de la Commission communautaire commune en matière de politique de santé et d'aide aux personnes (incluant la politique des personnes en situation de handicap, des personnes âgées et de l'aide sociale), ainsi que la gestion des matières bicommunautaires de protection sociale via Iriscare, rendent nécessaire l'expression de l'Assemblée réunie quant aux impacts des politiques fédérales en matière d'exclusion du chômage et de reconnaissance d'un statut des aidants proches sur les Bruxelloises et les Bruxellois.

La récente réforme des allocations de chômage aurait donc pu être l'occasion de créer un statut légal et une protection sociale adéquate pour les aidants proches, comprenant une allocation de remplacement décente, une couverture maladie garantie et une accréditation de cotisations pour la retraite.

Cette réforme des allocations de chômage aurait également dû considérer la réalité des aidants proches et, à défaut d'un tel statut ou dans l'attente de la création d'un tel statut, prévoir une exception aux règles de limitation des allocations de chômage protégeant ces aidants proches. Le Gouvernement fédéral a cependant choisi d'avancer de façon aveugle, sans prendre en compte cette situation, et ce malgré les alertes répétées du terrain et de la société civile.

Sous la pression de la mobilisation du secteur associatif (dont une pétition soutenue par une cinquantaine d'associations, parmi lesquelles la Ligue des familles, l'ASBL Aidants Proches Bruxelles, l'ASBL Jeunes & Aidants Proches, la Fondation SUSA et l'ASBL Inclusion), des syndicats et de nombreux parlementaires, le Gouvernement fédéral a finalement décidé, en février 2026, de geler l'exclusion du chômage des aidants proches pour une durée de douze mois, avec effet rétroactif au 1er janvier 2026, moyennant la production d'une attestation d'aidant proche. Les personnes concernées perçoivent dans ce cadre une allocation forfaitaire de l'ONEM de 761 euros par mois (au 1er mars 2026), montant très nettement inférieur au seuil de risque de pauvreté. Ce sursis devait permettre au Gouvernement fédéral de créer, dans l'intervalle, un statut ouvrant des droits sociaux et financiers aux aidants proches.

Ce statut n'a pas vu le jour. Le Plan fédéral de soutien présenté en juin 2026 améliore l'information et la simplification administrative et flexibilise les congés des travailleurs aidants proches mais il n'apporte aucune réponse aux aidants proches structurellement indisponibles pour le marché du travail. Le 10 novembre 2026, en Commission de la Chambre des représentants, M. Vandenbroucke, Ministre fédéral des Affaires sociales et de la Santé publique, a indiqué qu'aucun statut distinct ne serait créé. Sans nouvelle décision, ces familles perdront donc leurs allocations de chômage au terme du

een nieuwe beslissing zullen de huishoudens in kwestie dus hun werkloosheidsuitkering verliezen zodra de bevriezing afloopt. Een groot deel van hen heeft volgens de Ligue des familles zelfs geen toegang heeft tot hulp van het OCMW.

De heer Clarinval, federaal minister van Werk, Economie en Landbouw, heeft van zijn kant gewezen op een mogelijke verlenging naar aanleiding van arrest nr. 96/2026 van het Grondwettelijk Hof betreffende het tijdschema van de hervorming, waarvan de duur echter beperkt is en waarvan de reikwijdte voor vrijgestelde mantelzorgers omstreden blijft.

In deze omstandigheden is het noodzakelijk om dit voorstel van resolutie in te dienen. Het strekt ertoe de resolutie betreffende de dringende opschorting van de uitsluiting van de werkloosheidsuitkeringen voor mantelzorgers, in het bijzonder ouders van kinderen met een handicap, en de invoering van een beschermend sociaal statuut, die op 6 februari 2026 werd aangenomen, te actualiseren in het licht van de ontwikkelingen sindsdien en de uitzichtloze situatie waarin deze personen opnieuw terecht dreigen te komen wanneer de voor 2026 ingestelde bevriezing afloopt.

Mantelzorgers doorverwijzen naar het OCMW is allesbehalve een geschikte oplossing. Voor wie er recht op zou hebben, zou die doorverwijzing in sommige gevallen leiden tot inkomensverlies voor de ouder die mantelzorg verleent, bijkomende administratieve procedures en inkomensonzekerheid, zonder de concrete onmogelijkheid weg te nemen om te voldoen aan een “klassieke” beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Bovendien zou het onaanvaardbaar zijn dat de Brusselse OCMW's worden verplicht de overleving te financieren van mantelzorgers die zich in deze situatie bevinden als gevolg van tekortkomingen in het beleid van andere bestuursniveaus.

De indieners van dit voorstel van resolutie stellen daarom voor dat de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie het Verenigd College verzoekt om vier specifieke en dwingende verzoeken voor te leggen aan de federale regering en zelf enkele concrete verbintenissen aan te gaan binnen het kader van de bicommunautaire bevoegdheden.

Ten eerste zou het aangewezen zijn een mechanisme in te voeren voor de sociale bescherming van mantelzorgers, dat volledige sociale dekking biedt zodat ze hun taak kunnen vervullen.

Er dient dus een wettelijk kader te worden uitgewerkt dat het statuut van mantelzorger erkent en de garantie biedt op:

- een degelijke en toereikende vervangingsuitkering om in het levensonderhoud te kunnen voorzien;
- een volledige sociale dekking (ziektekostenverzekering, erkende pensioenbijdragen, ongevallenbescherming

gel, une grande partie d’entre elles n’ayant même pas accès à l’aide du centre public d'action sociale (CPAS) selon la Ligue des familles.

M. Clarinval, Ministre fédéral de l’Emploi, de l’Économie et de l’Agriculture a, pour sa part, évoqué une possible prolongation à la suite de l’arrêt n° 96/2026 de la Cour constitutionnelle relatif au calendrier de la réforme, dont la durée est toutefois limitée et dont la portée pour les aidants dispensés reste contestée.

Dans ce contexte, il apparaît nécessaire de déposer la présente proposition de résolution, qui actualise la résolution relative à la suspension urgente de l’exclusion du chômage des parents aidants proches d’enfants en situation de handicap et à la mise en place d’un statut social adapté, adoptée le 6 février 2026, à la lumière des évolutions intervenues depuis lors et de l’impasse qui se dessine à nouveau pour ces personnes avec la fin du gel établi pour l’année 2026.

Renvoyer les aidants proches vers le CPAS est une réponse totalement inadaptée. Pour celles et ceux qui pourraient y prétendre, ce renvoi mènerait dans une série de cas à une perte de revenus du parent aidant, à des démarches administratives supplémentaires et à une instabilité de revenus, sans régler l’impossibilité concrète de se conformer à une disponibilité « classique » pour le marché du travail. Il serait également anormal que les CPAS bruxellois se retrouvent à devoir financer la survie d'aidants proches qui sont dans cette situation en raison de défaillances de politiques publiques à d’autres niveaux de pouvoir.

Les auteurs de la présente proposition de résolution proposent dès lors que l’Assemblée réunie de la Commission communautaire commune demande au Collège réuni de solliciter le Gouvernement fédéral sur quatre demandes précises et impératives, et de prendre lui-même, dans le champ des compétences bicommunautaires, des engagements concrets.

Premièrement, il conviendrait de créer un mécanisme de protection sociale pour les aidants proches, garantissant une couverture sociale complète qui leur permette d’accomplir cette mission.

Un cadre légal doit donc être établi, reconnaissant un statut pour les aidants proches et garantissant:

- une allocation de remplacement décente et adéquate permettant la subsistance;
- une couverture sociale complète (assurance maladie, accréditation de cotisations de retraite, protection

enzovoort);

- duidelijke criteria op basis waarvan iemand in aanmerking komt voor het statuut van mantelzorger en sociale bescherming (aard van de situatie die de zorg door de mantelzorger noodzakelijk maakt, duur, familieband of nauwe persoonlijke band enzovoort);

- maatregelen om de herintrede op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken zodra de situatie ten einde is gekomen.

Ten tweede is het nodig om in afwachting van de invoering en implementering van een dergelijk mechanisme de tijdelijke beschermingsmaatregelen te verlengen en te versterken.

De federale regering moet de tijdelijke beschermingsmaatregelen voor mantelzorgers onverwijld verlengen om hen te behoeden voor een volledig verlies van hun sociale dekking. Concreet moet de bevriezing van de uitsluiting van mantelzorgers van het recht op een werkloosheidsuitkering, die op 31 december 2026 afloopt, zonder onderbreking worden verlengd, totdat een aangepast statuut daadwerkelijk in werking treedt, zonder dat vooraf een einddatum wordt vastgelegd. Bovendien moet het bedrag van de uitkering, dat op 1 maart 2026 761 euro per maand bedroeg, worden verhoogd om de betrokken mantelzorgers in staat te stellen een menswaardig bestaan te leiden.

Ten derde mag het opnemen van mantelzorgtaken geen nadelige gevolgen hebben voor de pensioenrechten. De federale pensioenhervorming, die de gelijkgestelde periodes van werkloosheid begrenst, moet voorzien in een uitzondering voor mantelzorgers. Zo moeten de periodes waarin zij bij gebrek aan een aangepast statuut onder het werkloosheidsstelsel vielen, volledig meetellen voor hun pensioen.

Ten vierde dient een studie te worden uitgevoerd om de sociaal-economische gevolgen van periodes van afwezigheid van de arbeidsmarkt te onderzoeken.

De problematische situatie van de mantelzorgers legt immers een structurele tekortkoming in het Belgische socialezekerheidsstelsel bloot. De federale regering moet grondig onderzoeken welke andere bevolkingsgroepen zich in een soortgelijke situatie bevinden en aangepaste tijdelijke sociale beschermingsmaatregelen voorstellen.

Die vier verzoeken zijn van fundamenteel belang.

Eerst en vooral omdat een wettelijke erkenning zonder sociale bescherming maar weinig zin heeft.

De federale overheid heeft immers het recht op mantelzorgverlof wettelijk erkend (een voorwaardelijk recht, beperkt in de tijd, waaraan een onderbrekingsuitkering van de RVA gekoppeld is). Met die

contre les accidents, etc.);

– des critères clairs d'accès au statut d'aidant proche et à la protection sociale (nature de la situation nécessitant la prise en charge par l'aidant proche, durée, lien de parenté ou de proximité, etc.);

– des mesures facilitant la réintégration professionnelle lorsque la situation a pris fin.

Deuxièmement, dans l'attente de la création et de la mise en place de ce mécanisme, il faut prolonger et renforcer les mesures de protection transitoires.

Le Gouvernement fédéral doit prolonger sans délai les mesures transitoires protégeant les personnes en situation d'aidant proche contre la perte totale de couverture sociale. Concrètement, le gel de l'exclusion du chômage des aidants proches, qui expire à partir du 31 décembre 2026, doit être prolongé sans interruption jusqu'à l'entrée en vigueur effective d'un statut, sans être subordonné à une échéance fixée a priori. Le montant de l'allocation versée dans ce cadre, 761 euros par mois au 1er mars 2026, doit en outre être revalorisé afin de permettre aux aidants proches concernés de vivre conformément à la dignité humaine.

Troisièmement, l'exercice d'une responsabilité d'aidance ne peut pas pénaliser les droits à la pension. La réforme fédérale des pensions, qui plafonne les périodes de chômage assimilées, doit prévoir une exception pour les aidants proches afin que les périodes durant lesquelles ils ont été maintenus dans le régime du chômage, faute de statut, soient intégralement prises en compte.

Quatrièmement, il convient de mener une étude sur les conséquences socio-économiques des périodes d'absence du marché du travail.

En effet, la problématique des aidants proches révèle une faille systémique dans le régime belge de sécurité sociale. Le Gouvernement fédéral doit conduire une étude approfondie permettant d'identifier les autres catégories de population confrontées à des situations similaires et proposer des mesures transitoires de protection sociale adaptées.

Ces quatre demandes sont fondamentales.

Tout d'abord, parce qu'une reconnaissance légale sans protection sociale n'a que peu de sens.

En effet, l'État fédéral a reconnu légalement le droit au congé d'aidant proche (droit conditionnel, limité dans le temps et assorti d'une allocation d'interruption via

erkenning wordt toegegeven dat:

1) er situaties bestaan waarin bepaalde personen hun beroepsactiviteit tijdelijk of permanent moeten onderbreken of afbouwen;

2) die onderbreking sociaal gerechtvaardigd en noodzakelijk is;

3) dergelijke zorg van belang is voor de maatschappelijke verbondenheid en voor kwetsbare personen.

Die wettelijke erkenning is echter zinloos indien zij enkel geldt voor mensen die hun beroepsactiviteit tijdelijk onderbreken, maar niet is afgestemd op de behoeften van naasten die langdurig zware zorgen verlenen en daardoor geen beroepsactiviteit kunnen uitoefenen. Het is tegenstrijdig om te stellen dat mantelzorgverlof gerechtvaardigd en nuttig is en het tegelijk alleen te erkennen als het beperkt is in de tijd. De federale regering heeft de middelen in handen om daar iets aan te doen. De op 10 november 2026 bevestigde weigering om een afzonderlijk statuut in te voeren maakt die eis nog dringender.

Bovendien is er duidelijk een concrete sociale nood. Indien de bevriezing niet wordt verlengd, zullen veel mantelzorgers vanaf 1 januari 2027 hun recht op een werkloosheidsuitkering verliezen, met alle desastreuze gevolgen van dien.

De vier geformuleerde verzoeken zijn niet irrealistisch. Ze sluiten volledig aan op de wettelijke erkenning van het reeds bestaande mantelzorgverlof. Het eerste verzoek (invoering van een beschermingsmechanisme) is iets waar snel werk van moet worden gemaakt. Het tweede verzoek (tijdelijke beschermingsmaatregelen) kan onmiddellijk in de praktijk worden gebracht met de instrumenten die de federale regering al tot haar beschikking heeft. Dat ze dat kan doen, heeft ze overigens al bewezen door in februari 2026 de bevriezing in te voeren. Het derde verzoek (pensioenen) bestaat erin een lopende hervorming aan te passen. Het vierde verzoek (studie) strekt ertoe de bescherming uit te breiden tot andere groepen die tijdelijk van de arbeidsmarkt afwezig zijn.

Hoewel de verenigingssector, maar ook enkele parlementsleden in de Kamer van Volksvertegenwoordigers de heer Clarinval, federaal minister van Werk, al geruime tijd op deze problemen wijzen, heeft hij de verantwoordelijkheid doorgeschoven naar de deelstaten door aan te kondigen dat hij een brief zou richten aan de bevoegde ministers van de deelstaten. Op 1 oktober 2026 heeft hij dat standpunt in de Kamer herhaald. Dat afleidingsmanoeuvre is ongegrond: het is wel degelijk de federale regering, en meer bepaald de federale minister van Werk, die volledig bevoegd is om te voorzien in een wettelijke uitzondering op de regels die de werkloosheidsuitkering beperken, en zodoende de mantelzorgers te beschermen. Zoals de deelstaten in herinnering hebben gebracht, zijn sociale bescherming en

l'ONEM). Cette reconnaissance implique:

1) qu'il existe des situations qui requièrent que certaines personnes interrompent ou réduisent temporairement ou durablement leur activité professionnelle;

2) que cette interruption est socialement légitime et nécessaire;

3) que cette prise en charge est importante pour la cohésion sociale et les personnes vulnérables.

Or cette reconnaissance légale du concept est vide de sens si elle n'est adaptée qu'aux situations d'interruption temporaire de l'activité professionnelle et qu'elle ne rencontre pas les besoins des proches en situation d'aidance lourde, durable et incompatible avec l'exercice d'une activité professionnelle. On ne peut pas affirmer que le congé d'aidant proche est justifié et utile et le reconnaître comme tel que lorsqu'il est limité dans le temps. Le Gouvernement fédéral a les outils pour agir. Le refus de créer un statut distinct, affirmé le 10 novembre 2026, rend cette exigence d'autant plus pressante.

Ensuite, parce que l'urgence sociale est réelle et concrète. Au 1er janvier 2027, à défaut de prolongation du gel, beaucoup d'aidants proches seront exclus du bénéfice des allocations de chômage, ce qui est catastrophique.

Ces quatre demandes ne sont pas irréalistes. Elles sont intégralement cohérentes avec la reconnaissance légale du congé d'aidant proche déjà en place. La première demande (création d'un mécanisme de protection) constitue un projet qui doit être mis en œuvre rapidement. La deuxième demande (mesures de protection transitoires) est immédiatement réalisable avec des outils que le Gouvernement fédéral maîtrise: il l'a d'ailleurs démontré en février 2026 en instaurant le gel. La troisième demande (pension) consiste à aménager une réforme en cours. La quatrième demande (étude) permet d'élargir la protection à d'autres catégories d'absence temporaire du marché du travail.

Alerté sur ces enjeux depuis longtemps par le secteur associatif, mais également par des parlementaires à la Chambre des représentants, M. Clarinval, Ministre fédéral en charge de l'Emploi, a renvoyé la balle vers le niveau des entités fédérées en indiquant qu'il allait rédiger un courrier aux ministres compétents dans les entités fédérées. Il a réitéré cette position à la Chambre le 1er octobre 2026. Cette diversion n'est pas fondée: c'est bien le Gouvernement fédéral, et plus particulièrement le Ministre fédéral en charge de l'Emploi, qui dispose de la compétence pleine et entière pour créer une exception légale aux règles de limitation des allocations de chômage protégeant les aidants proches. Comme l'ont rappelé les entités fédérées, la protection sociale et les revenus de

vervangingsinkomens federale bevoegdheden.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mag zich echter niet beperken tot overleg met de federale overheid of het voorleggen van de kwestie aan het Overlegcomité. De algemene beleidsverklaring van het Verenigd College voorziet in een versterking van de structurele ondersteuning van mantelzorgers, onder meer door middel van respijtzorg en administratieve vereenvoudiging. Daarnaast wordt in de resolutie van het Parlement francophone bruxellois van 13 februari 2026 opgeroepen tot de invoering van een interfederaal plan voor mantelzorgers en een gecoördineerd transversaal beleid. Binnen het kader van hun eigen bicommunautaire bevoegdheden moeten de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en Iriscare die verbintenissen concreet vormgeven via een transversaal actieplan ter ondersteuning van mantelzorgers, waarvoor duidelijke en structurele begrotingsmiddelen worden uitgetrokken.

De indieners van dit voorstel van resolutie stellen dan ook voor dat het Verenigd College dat actieplan uiterlijk eind 2026 goedkeurt en uitvoert, in nauwe afstemming met Iriscare en de andere bevoegde Brusselse instanties, volgens een duidelijk vastgesteld tijdschema en met duidelijk omschreven begrotingsmiddelen.

remplacement relèvent de la compétence fédérale.

Pour autant, la Commission communautaire commune ne peut se limiter à interagir avec le niveau fédéral ou à saisir le Comité de concertation. La Déclaration de politique générale du Collège réuni prévoit de renforcer le soutien structurel aux aidants proches, notamment via des dispositifs de répit et une simplification administrative, et la résolution du Parlement francophone bruxellois du 13 février 2026 appelle également à la mise en place d'un Plan interfédéral «aidant proche» et d'une politique transversale coordonnée. Dans le champ de ses propres compétences bicommunautaires, la Commission communautaire commune et Iriscare doivent opérationnaliser ces engagements à travers un plan d'action transversal de soutien aux aidants proches doté de moyens budgétaires clairs et pérennes.

Les auteurs de la présente proposition de résolution proposent dès lors que le Collège réuni adopte et mette en œuvre ce plan d'action d'ici la fin de l'année 2026, en articulation avec Iriscare et les autres entités bruxelloises compétentes, avec un calendrier et des moyens budgétaires clairement identifiés.

Farida TAHAR (FR)
Kalvin SOIRESSE NJALL (FR)
Zakia KHATTABI (FR)
Alain MARON (FR)
Margaux DE RÉ (FR)
Matteo SEGERS (FR)
Mme Barbara TRACHTE (FR)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

ertoe strekkende de bevriezing van de procedure tot uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering voor mantelzorgers te verlengen en een beschermend sociaal statuut In te voeren

De Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,

Gelet op de artikelen 135, 136 en 166 van de Grondwet;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 5, §1, I en II ervan;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, inzonderheid op de artikelen 60 tot 63 ervan;

Gelet op de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger;

Gelet op de wet van 22 maart 2026 houdende diverse maatregelen ten gunste van de mantelzorgers;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 juni 2020 tot uitvoering van de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger en de toekenning van sociale rechten aan de mantelzorger;

Gelet op de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 23 maart 2017 houdende de oprichting van de bicommunautaire Dienst voor Gezondheid, Bijstand aan Personen en Gezinsbijslag (Iriscare);

Gelet op de resolutie betreffende de dringende opschorting van de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering voor ouders die als mantelzorger optreden voor hun kind met een handicap en de invoering van een aangepast sociaal statuut, die op 6 februari 2026 werd aangenomen door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie;

Overwegende dat een mantelzorger op regelmatige en niet-professionele basis hulp en ondersteuning biedt aan een naaste die door leeftijd, ziekte of een beperking sterk zorgbehoevend of minder zelfredzaam is, en dat dat onzichtbare werk een essentiële economische en maatschappelijke bijdrage levert die voor heel België op meer dan 15 miljard euro wordt geraamd;

Overwegende dat volgens de gezondheidsenquête van Sciensano, die in oktober 2025 werd gepubliceerd, meer dan 13% van de bevolking van 15 jaar en ouder mantelzorg verleent, en dat die zorgtaak overwegend door vrouwen wordt opgenomen;

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

visant à la prolongation du gel de la procédure d'exclusion du droit aux allocations de chômage pour les aidants proches et à la création d'un statut social protecteur

L'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune,

Vu les articles 135, 136 et 166 de la Constitution;

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment son article 5, § 1er, I et II;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises, notamment ses articles 60 à 63;

Vu la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche;

Vu la loi du 22 mars 2026 portant diverses mesures en faveur des aidants proches;

Vu l'arrêté royal du 16 juin 2020 portant exécution de la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche et à l'octroi de droits sociaux à l'aidant proche;

Vu l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 23 mars 2017 portant création de l'Office bicommunautaire de la santé, de l'aide aux personnes et des prestations familiales (Iriscare);

Vu la résolution adoptée par la Commission communautaire commune le 6 février 2026 relative à la suspension urgente de l'exclusion du chômage des parents aidants proches d'enfants en situation de handicap et à la mise en place d'un statut social adapté;

Considérant que l'aidant proche apporte une aide et un soutien réguliers et non professionnels à un proche en situation de grande dépendance ou de perte d'autonomie en raison de l'âge, d'une maladie ou d'un handicap, et que ce travail invisible représente une contribution économique et sociale essentielle estimée à plus de 15 milliards d'euros à l'échelle belge;

Considérant que, selon l'enquête de santé de Sciensano publiée en octobre 2025, plus de 13 % de la population âgée de 15 ans et plus assume un rôle d'aidant proche, et que cette charge repose très majoritairement sur les femmes;

Overwegende dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen werknemers die tijdelijk mantelzorgverlof opnemen en personen die wegens de ernst van de situatie van hun naaste structureel en langdurig niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt;

Overwegende dat de federale regering in februari 2026 heeft beslist om de uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering tijdelijk voor twaalf maanden te bevriezen, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2026 en daaraan een beperkte forfaitaire uitkering van 761 euro per maand (per 1 maart 2026) te koppelen, en dat die maatregel op 31 december 2026 afloopt;

Overwegende dat het in juni 2026 voorgestelde federale plan geen oplossing biedt voor mantelzorgers die structureel onbeschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt, dat de federale minister van Werk op 1 oktober 2026 de verantwoordelijkheid heeft doorgeschoven naar de deelstaten en dat de federale minister van Sociale Zaken op 10 november 2026 heeft bevestigd dat er geen afzonderlijk statuut zou worden ingevoerd;

Overwegende dat in een petitie die de steun kreeg van een vijftigtal verenigingen (waaronder de Ligue des familles, de vzw Aidants Proches Bruxelles, de vzw Jeunes & Aidants Proches, de Stichting SUSA en de vzw Inclusion) gevraagd werd om de uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering dringend op te schorten en een beschermend sociaal statuut in te voeren;

Overwegende dat, zonder onmiddellijke verlenging van de bevriezing van de uitsluitingen, Brusselse gezinnen vanaf 31 december 2026 hun werkloosheidsuitkering zullen verliezen, terwijl de meeste daarvan geen toegang zullen hebben tot een leefloon van het OCMW, aangezien er rekening wordt gehouden met het gezinsinkomen en eerst de eigen middelen moeten worden aangesproken;

Overwegende dat het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 76/2026 van 10 september 2026, door de overgangsregeling inzake de beperking van het recht op een werkloosheidsuitkering deels te vernietigen, slechts een beperkt uitstel biedt waarvan de toepassing op de vrijgestelde mantelzorgers onzeker blijft;

Overwegende dat verschillende Europese landen, waaronder Frankrijk, een wettelijk statuut of een sociale beschermingsregeling hebben ingevoerd waarmee zij de rechten van mantelzorgers uitdrukkelijk erkennen;

Overwegende dat het van essentieel belang is om de verzoeken die zowel ten aanzien van de federale overheid als ten aanzien van het Brusselse beleid inzake bijstand aan personen, gezondheidszorg en maatschappelijk welzijn geformuleerd zijn in de resolutie van 6 februari 2026 betreffende de dringende opschorting van de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering voor ouders die als mantelzorger optreden voor hun kind met een handicap en de invoering van een aangepast sociaal statuut, te verlengen en uit te voeren;

Considérant qu'il convient de distinguer les travailleurs bénéficiant d'un congé temporaire pour aidant proche de ceux qui se trouvent en indisponibilité structurelle et durable pour le marché du travail en raison de la gravité de la situation de leur proche;

Considérant que le gel temporaire de douze mois de l'exclusion du droit aux allocations de chômage décidé par le Gouvernement fédéral en février 2026, avec effet rétroactif au 1er janvier 2026 et assorti d'une allocation forfaitaire limitée à 761 euros par mois (au 1er mars 2026), arrive à échéance le 31 décembre 2026;

Considérant que le plan fédéral présenté en juin 2026 n'apporte aucune réponse aux aidants proches structurellement indisponibles pour l'emploi, que le Ministre fédéral de l'Emploi a renvoyé la responsabilité vers les entités fédérées le 1er octobre 2026 et que le Ministre fédéral des Affaires sociales a confirmé le 10 novembre 2026 qu'aucun statut distinct ne serait créé;

Considérant qu'une pétition soutenue par une cinquantaine d'associations (dont la Ligue des familles, l'ASBL Aidants Proches Bruxelles, l'ASBL Jeunes & Aidants Proches, la Fondation SUSA et l'ASBL Inclusion) demande la suspension en urgence de l'exclusion du droit aux allocations de chômage et la création d'un statut social protecteur;

Considérant que, sans prolongation immédiate du gel des exclusions, des familles bruxelloises perdront leurs allocations de chômage dès le 31 décembre 2026 alors que la grande majorité d'entre elles n'aura pas accès au revenu d'intégration sociale du CPAS en raison de la prise en compte des revenus du ménage et de l'obligation d'épuiser préalablement leurs ressources;

Considérant que l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 76/2026 du 10 septembre 2026, en annulant partiellement le régime transitoire de limitation du droit aux allocations de chômage, n'offre qu'un report limité dont l'application aux aidants proches dispensés demeure incertaine;

Considérant que plusieurs pays européens, dont la France, ont mis en place des statuts légaux ou des dispositifs de protection sociale reconnaissant explicitement les droits des aidants proches;

Considérant qu'il est indispensable de prolonger et de concrétiser les demandes formulées par la résolution du 6 février 2026 relative à la suspension urgente de l'exclusion du chômage des parents aidants proches d'enfants en situation de handicap et à la mise en place d'un statut social adapté, tant auprès de l'autorité fédérale qu'au niveau des politiques bruxelloises d'aide aux personnes, de santé et d'action sociale;

Verzoekt het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie:

1. er bij de federale regering voor te pleiten de volgende maatregelen met hoogdringendheid te nemen:

- binnen de sociale zekerheid een volwaardig beschermend sociaal statuut invoeren voor mantelzorgers die structureel onbeschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt, met duidelijke criteria om toegang te krijgen tot het statuut van mantelzorger en tot sociale bescherming (aard van de situatie die de zorg door de mantelzorger noodzakelijk maakt, duur, familieband of nauwe persoonlijke band enzovoort), waarbij een degelijke vervangingsuitkering wordt gewaarborgd die boven de armoederisicodrempel ligt, alsook volledige sociale dekking (gezondheidszorg, arbeidsongeschiktheid, ongevallen), het opbouwen van pensioenrechten en begeleiding bij de herintrede op de arbeidsmarkt wanneer de mantelzorg ten einde loopt;

- de bevriezing van de uitsluiting van het recht op een werkloosheidsuitkering zonder onderbreking verlengen tot na 31 december 2026, tot en met de daadwerkelijke inwerkingtreding van dat statuut;

- de door de RVA betaalde forfaitaire uitkering (die momenteel vastgesteld is op 761 euro per maand) onmiddellijk verhogen, zodat de betrokken mantelzorgers zouden beschikken over toereikende bestaansmiddelen;

- de mantelzorgers die sinds 1 januari 2026 al van het recht op een uitkering zouden zijn uitgesloten, opnieuw aanspraak laten maken op dat recht;

- de looptijd van de maximale duur van de werkloosheidsvergoeding tijdens erkende periodes van mantelzorg bevriezen en voorzien in een expliciete uitzondering op de begrenzing van de gelijkgestelde periodes voor de pensioenberekening, naar het voorbeeld van het thematische zorgverlof;

- een grondig socio-economisch onderzoek uitvoeren naar situaties waarin mensen onvrijwillig en langdurig afwezig zijn van de arbeidsmarkt (als gevolg van een ernstige ziekte of een zware handicap van een kind of een naaste), teneinde iedereen die in een gelijkaardige impasse verkeert, te identificeren en te beschermen;

2. dit dossier in overleg met het College van de Franse Gemeenschapscommissie, het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen om te verkrijgen dat de

Demande au Collège réuni de la Commission communautaire commune:

1. de plaider auprès du Gouvernement fédéral afin que ce dernier prenne de toute urgence les mesures suivantes:

– de créer un véritable statut social protecteur au sein de la sécurité sociale pour les aidants proches structurellement indisponibles pour le marché du travail, prévoyant des critères clairs d'accès au statut d'aidant proche et à la protection sociale (nature de la situation nécessitant la prise en charge par l'aidant proche, durée, lien de parenté ou de proximité, etc.), garantissant une allocation de remplacement décente supérieure au seuil de risque de pauvreté, une couverture sociale complète (soins de santé, incapacités, accidents), l'ouverture de droits à la pension ainsi qu'un accompagnement vers la réintégration professionnelle lorsque la situation d'aidance prend fin;

– de prolonger sans interruption le gel des exclusions du droit aux allocations de chômage au-delà du 31 décembre 2026, et ce jusqu'à l'entrée en vigueur effective de ce statut;

– de revaloriser immédiatement l'allocation forfaitaire versée par l'ONEM (actuellement fixée à 761 euros par mois) afin d'assurer des moyens d'existence dignes aux aidants proches concernés;

– de réintégrer dans leurs droits aux allocations les aidants proches qui auraient déjà été exclus depuis le 1er janvier 2026;

– de geler l'écoulement de la durée maximale d'indemnisation du chômage durant les périodes reconnues d'aidance proche et de prévoir une exception explicite au plafonnement des périodes assimilées pour le calcul de la pension, à l'instar des congés thématiques pour soins;

– de mener une étude socio-économique approfondie sur les situations d'absence involontaire et durable du marché du travail (notamment liées à la maladie grave ou au handicap lourd d'un enfant ou d'un proche) afin d'identifier et de protéger l'ensemble des publics confrontés à des impasses similaires;

2. de porter, en concertation avec le Collège de la Commission communautaire française, le Collège de la Commission communautaire flamande et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, ce dossier à l'ordre du jour du Comité de concertation,

bevriezing van de uitsluitingen van het recht op een werkloosheidsuitkering ononderbroken gehandhaafd wordt tot na 31 december 2026, een federaal statuut voor mantelzorgers wordt ingevoerd en een interfederaal mantelzorgplan wordt geïmplementeerd;

3. tegen 31 december 2026, in overleg met de vertegenwoordigende verenigingen (waaronder de vzw Aidants Proches Bruxelles en de vzw Jeunes & Aidants Proches) en in samenwerking met Iriscare en de andere bevoegde Brusselse instanties, een transversaal Brussels actieplan ter ondersteuning van mantelzorgers, met een nauwkeurig tijdschema, evalueerbare doelstellingen en duidelijk omschreven begrotingsmiddelen, op te stellen en uit te voeren;

4. uiterlijk op 31 december 2026 aan de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een nauwkeurige stand van zaken voor te leggen van de situatie van de Brusselse mantelzorgers die hun recht op een werkloosheidsuitkering dreigen te verliezen, met inbegrip van een evaluatie van de sociale en financiële gevolgen voor de huishoudens en de Brusselse OCMW's, alsook een gedetailleerd overzicht van de begeleidings- en ondersteuningsmaatregelen die genomen zouden kunnen worden door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en Iriscare.

Draagt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie op deze resolutie te bezorgen aan het Verenigd College, het College van de Franse Gemeenschapscommissie, het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de federale regering.

afin d'obtenir le maintien sans interruption du gel des exclusions au-delà du 31 décembre 2026, la création d'un statut fédéral d'aidant proche et la mise en œuvre effective d'un plan interfédéral «aidant proche»;

3. d'élaborer et de mettre en œuvre d'ici le 31 décembre 2026 un plan d'action bruxellois transversal de soutien aux aidants proches, en concertation avec les associations représentatives (dont l'ASBL Aidants Proches Bruxelles et l'ASBL Jeunes & Aidants Proches) et en articulation avec Iriscare et les autres entités bruxelloises compétentes, assorti d'un calendrier précis, d'objectifs évaluables et de moyens budgétaires clairement identifiés;

4. de transmettre à l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune, d'ici le 31 décembre 2026, un état des lieux précis de la situation des aidants proches bruxellois menacés d'exclusion des allocations de chômage, incluant une évaluation de l'impact social et financier sur les ménages et sur les CPAS bruxellois, ainsi que le détail des mesures d'accompagnement et de soutien mobilisables à l'échelle de la Commission communautaire commune et d'Iriscare.

Charge le Président de l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune de transmettre la présente résolution au Collège réuni, au Collège de la Commission communautaire française, au Collège de la Commission communautaire flamande, au Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et au Gouvernement fédéral.

Farida TAHAR (FR)
Kalvin SOIRESSE NJALL (FR)
Zakia KHATTABI (FR)
Alain MARON (FR)
Margaux DE RÉ (FR)
Matteo SEGERS (FR)
Mme Barbara TRACHTE (FR)